Р Е Ш Е Н И Е
№ 44998

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 84 състав,** в публично заседание на 09.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6285** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 46, ал. 1, т.3 от ЗЧРБ.
Образувано е по жалба на Ш. Г., [дата на раждане] , гражданин на Косово, чрез пълномощника адв. И. Д., АК - Х. срещу Заповед с рег. № 4536 ПАМ-199 от 05.05.2026г. на Началник ГПУ-С., с която на лицето е наложена ПАМ „Експулсиране в Република Т.“.
В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Конкретно се визира, че ответникът не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК да установени релевантните по казуса факти. Не е преценено дали мярката е пропорционална съобразно чл.2, §3 от Протокол 4 към ЕКЗПЧОС. Поддържа и накърняване на правото на личен и семеен живот гарантирано по ЕКЗПЧОС.
С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа с писмени бележки от адв. Д.. Претендира разноски.
Ответникът – началник на Гранично полицейско управление /ГПУ/ - С., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.
Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Видно от докладна записка рег. № 4536р-14732/30.04.2026 г. на Началник 01 група на ГКПП „К.. А.“ на 29.04.2026 г. около 22.30 часа на ГКПП Капитан А. е пристигнал за влизане в страната автобус марка „М.“ с турски рег. № 34NUA524, управляван от турския гражданин Sis Muhammed, [дата на раждане] и персонал в автобуса още три лица – единият от които Ш. ГЛЛАВА / SHEMSIDIN GLLAVA/, [дата на раждане] гражданин на Косово, с косовски паспорт №

Р03239604. При извършена физическа проверка ГП открива в тайник на мястото на резервоара укрити две лица, без документи за самоличност, по техни данни граждани на Т. и И. с имена: A. Gunibatti, род. 10.10.1989 г.-/мъж/, -Т.; Saleh Noramune, р.01.01.2010 г- жена – И.. Лицата са задържани със заповеди за полицейско задържане от № 4536зз-114 / 30.04.2026 г. до № 4536зз-119/30.04.2026 г. считано от 00.30 часа и са приведени в ПНЗЛ на ГПУ С..
Въз основа на установеното, Началник 01 група ГКПП „К..А.“ ПИ е предложил по отношение на жалбоподателя Ш. Г. да бъдат наложени принудителни административни мерки „Експулсиране “ на осн. чл.42, ал.1 т.2 във връзка с чл.10 ал.1 т.4 от ЗЧРБ и „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години на основание чл.42з ал.1 т.1 във връзка с чл.10 ал.1 т.4 от ЗЧРБ.
На Ш. Г. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.280, ал.2, т.3 и т.4 във връзка с ал.1 от НК.
Въз основа на предложението, обективирано в докладната записка, е издадена процесната Заповед с рег. №4536 ПАМ-199 от 05.05.2026г на Началника на ГПУ - С., с която на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ на Ш. Г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) - „Експулсиране – Република Т.“.
Заповедта е връчена на жалбоподателя при участието на преводач на 05.05.2026г.
В хода на съдебното производство по разпореждане на съда по делото е представен заверен препис от Споразумение, одобрено с Определение № 123/05.05.2026г. на Районен съд – Свиленград по НОХД № 337/2026г., неподлежащо на обжалване, видно от което Ш. Г. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 във връзка с ал.1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и наказание „глоба“ в размер на 4000 евро. Деянието касае установеното на 29.04.2026г. превеждане на лица без разрешение през границата на страната от Република Т. в Република България. На основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ се отлага за срок от 3 години.
При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:
Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от оспорването, поради което жалбата е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:
Оспорената заповед е издадена в писмена форма и от компетентен орган. Съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ директорите на регионалните дирекции „Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издават заповеди за налагане на този вид принудителни административни мерки. Съгласно заповед № 4070з-632/17.06.2024 г. на Директора на РДГП Е. началниците на ГПУ в състава на РДГП – Е. са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл.39а, ал.1 и заповеди по чл.44, ал.5, ал.6, ал.9, ал.10 и ал.13 от ЗЧРБ. Следва, че издателят е материално и териториално компетентен орган да наложи оспорената ПАМ съобразно чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ, вр. чл. 146, т.1 от АПК.
В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Не се споделя твърдението, че има неизяснени факти. В мотивите на оспорения акт са посочени съответните правни основания, както и обстоятелството, че по отношение на жалбоподателя е повдигнато обвинение за престъпление от общ характер с правна квалификация по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 във връзка с ал.1 от НК. Посочено е конкретно, че същият превежда през границата на страната от Р. Т. в Р. България укрити в автобус две лица, чужди граждани, без разрешение на

надлежните органи на властта, като за превеждането им е използвал автобус с турска регистрация. Препратил е и за фактически обстоятелства към предложение рег. № 4536р-14732/30.04.2026 г. на Началник група ГКПП – „К.. А.“, с които е обосновано приложението на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ. По отношение на жалбоподателя е налице и влязла в сила присъда – одобрено споразумение от Районен съд – Свиленград на 05.05.2026 г., с което същият е осъден за престъпление по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК., като същият се е признал за виновен и наказателното производство е приключило по реда на глава XXIX от НПК.

Процесният случай попада в основанието по чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ, а именно когато има данни, че чужденецът извършва незаконно въвеждане в страната на чужденци от други държави. Посочената в заповедта фактическа обстановка, свързана с установено незаконно въвеждане на лица в страната от косовския гражданин, безспорно осъществява хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ и респективно прилагането на мярка по чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. За прилагането на мярката не е необходимо да е безспорно доказано деянието, а е достатъчно и само да са налице данни за това, а в конкретния случай жалбоподателят е и признат за виновен за посоченото престъпление.

С оспорената ПАМ не се накърнява основното право по чл. 8, пар. 1 от ЕКПЧ, според който всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот. Съгласно чл. 8, пар. 2 от ЕКПЧ при спазване на критериите "предвидени в закона" и "необходими в едно демократично общество" държавата може да налага ограничения на това право в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. Съдът приема, че заповедта е съответна на преследваната с нея цел – спазване на реда за влизане и пребиваване на чужди граждани на територията на държавите-членки на Европейския съюз. Спазен е принципът на съразмерност съгласно чл.6 от АПК.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Независимо от изхода на спора, доколкото от ответника не е заявена претенция за разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 84 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. Г., [дата на раждане] , гражданин на Косово, срещу Заповед с рег. №4536 ПАМ-199 от 05.05.2026г. на Началник ГПУ-С., с която на лицето е наложена ПАМ „Експулсиране в Република Т.“.

Решението е окончателно по аргумент на чл. 46, ал. 2 ЗЧРБ.

СЪДИЯ: